

Sygn. akt: I C 1197/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko G. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej G. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 12.114,96 (dwanaście tysięcy sto czternaście 96/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.05.2018 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.752,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. I C 1197/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. (dalej (...)) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od G. S. kwoty 12.114,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.05.2018r. i kosztami postępowania. W uzasadnieniu podniósł, iż pozwana zawarła z (...) SA w O. umowę pożyczki nr (...), której nie spłaciła. Nadto powód wskazał, że w dniu 10.05.2017 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu wierzytelności na rzecz powoda, wskutek czego ten ostatni uzyskał legitymację procesową czynną.

Pozwana G. S. nie kwestionowała wysokości kwoty dochodzonej pozwem ani też nie podważała roszczenia powoda co do zasady. Pozwana potwierdziła również, że na początku roku 2018 zaprzestała spłacania zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy, która zresztą została wypowiedziana. Pozwana podniosła jedynie, że gdyby powód zmniejszył wysokość raty o połowę, to byłaby w stanie je spłacać.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16.03.2017 r. G. S. zawarła z (...) SA w O. umowę pożyczki ratalnej nr (...) w kwocie 5.500 zł na okres 48 miesięcy.

dowód: umowa k 30-3321

W dniu 10.05.2014r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. zawarł z (...) SA w O. umowę sekurytyzacji, na podstawie której nabył wierzytelność wobec pozwanej, wynikającą z umowy pożyczki z dnia 16.03.2017r.

dowód: umowa sekurytyzacji k 39-43

W dniu 20.11.2017r. (...), z uwagi na zaległości w spłacie pożyczki, wypowiedział pozwanej umowę z dnia 16.03.2017r.

dowód: wypowiedzenie k 35

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny. Wynika to nie tylko z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy (umowa pożyczki, umowa sekurytyzacji, wypowiedzenie) ale przede wszystkim ze zgodnych twierdzeń stron. Bezspornym również jest kwota zadłużenia pozwanej wobec powoda, co wynika wprost ze stanowiska strony pozwanej.

W tej sytuacji, Sąd, na zasadzie art. 720 § 1 kc, orzekł jak w pkt I. O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty procesu składają się w niniejszej sprawie opłata sądowa (152 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika powoda (3600 zł). Mając przedstawione racje na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku. Na marginesie jedynie – w odniesieniu do twierdzeń pozwanej, iż gdyby powód zmniejszył pozwanej wysokość rat o połowę, to byłaby ona w stanie je spłacać - należy wskazać na treść art. 450 kc. Przepis ten stanowi, że wierzyciel nie może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego, chociażby cała wierzytelność była już wymagalna, chyba że przyjęcie takiego świadczenia narusza jego uzasadniony interes. „Obowiązek przyjęcia części zaoferowanego świadczenia występuje tylko wtedy, gdy dług jest wymagalny, co zrozumiałe więc nie można stosować tego przepisu przed nadejściem terminu wymagalności. Zważyć należy, iż w razie wątpliwości, w myśl przepisu art. 457 KC, oznaczenie terminu spełnienia świadczenia przez czynność prawną prowadzi do zastrzeżenia terminu na korzyść dłużnika. Oznacza to, że dłużnik może świadczyć wcześniej, zaś wierzyciel owo świadczenie musi przyjąć. Zestawienie więc art. 457 z 450 KC pozwala wyprowadzić wniosek, że w takim przypadku, gdy strony określiły termin wykonania zobowiązania na korzyść dłużnika, zaoferowanie przez niego nawet części świadczenia zobowiązuje wierzyciela do tego, by je przyjął” [tak: E. G., P. M. (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 8, W. 2017]. Innymi słowy ujmując, pozwana mogła spełniać swoje zobowiązanie finansowe wobec powoda w częściach, a każda wpłacona złotówka byłaby zaliczana na poczet rozliczenia długu. Twierdzenia zatem pozwanej w chwili obecnej, że brak dokonywania przez nią spłat wynikał li tylko z wygórowanej wysokości rat nie może zyskać akceptacji i to tym bardziej zważywszy na fakt, że wysokość owych rat znana była pozwanej już w chwili zawierania umowy pożyczki ze stroną powodową. Taka możliwość spłacania zadłużenia w częściach istnieje zresztą nadal, bowiem wierzyciel (powód) ma obowiązek przyjęcia każdej wpłaconej złotówki i zaliczenia tej złotówki na poczet przedmiotowego długu.